

mange andre organisationer i det danske samfund. Man bliver efterhånden mere og mere professionel, og der stilles større og større krav. Der stilles krav fra Rigsrevision, medier, omverden, politikere til kvaliteten i indsatsen.

Det tror jeg betyder, at mange af organisationerne – man kan i flæng nævne politiske partier, arbejdsmarkedsorganisationer og naturligtvis også ngo'erne – på dette område professionaliserer deres indsats. Vi som Udenrigsministerium, Danida, diskuterer også, om vi kan få forhøjet kvaliteten af ngo'ernes indsats i de konkrete udviklingsprojekter.

Man kan ikke afvise, at dette med, at man er medlem af og engageret i organisationen kan have en betydning for, skal vi sige folkeligheden i meget bred forstand. Det kan man ikke afvise. På den anden side set giver det en fordel, at det, man kan præsentere at man har lavet, er af meget høj kvalitet, og at der også er ressourcer bag, som i nogen grad er sponsoreret af staten, af samfundet, ca. 1 mia. kr. om året, som giver et volumen, således at man kan udbygge sin politik, også på det område, som fru Margrete Auken efterlyste, nemlig at der er erfaringsopbygning og erfaringsopsamling hos mange danskere.

Jeg vil gerne knytte en enkelt kommentar til det, fru Margrete Auken var inde på, nemlig handelsspørgsmålet:

Der er jo ingen tvivl om, at når Afrika er forbigået og det økonomiske opsving igennem nogle år har forbigået Afrika, så er der mange forklaringer herpå.

Jeg mener ikke, at globaliseringen som sådan er årsagen til det. Man kan diskutere, hvad globalisering er, men der er nogle klare tendenser til, at der sker noget nyt i verden: Transport bliver billigere, informations- og kommunikationsteknologi udvikles, og der er øget hastighed og volumen på de direkte udenlandske investeringer.

Afrika er forbigået i den sammenhæng, og jeg tror også, at det i den forbindelse er meget vigtigt, at man finder det rigtige handelspolitiske regime at integrere Afrika i. Derfor er det helt afgørende såvel i WTO-forhandlinger som i EU's forhandlinger med AACP-landene, at der bliver taget hensyn til udviklingslandene.

Langt de fleste udviklingslande vil have fordel af åben markedsadgang, men mange udviklingslande ville vice versa have et problem med åben markedsadgang, hvis de også på en række områder, hvor de har en fordel af at være be-

skyttede i dag, meget hurtigt skulle åbne markederne op. Man må erkende, at det er utrolig forskelligt fra land til land. Udviklingssituationen er forskellig, den handelspolitiske situation er forskellig, produktionskapaciteten er enormt forskellig fra land til land.

Derfor er det så afgørende, at man har den grundholdning, som EU har tilrettelagt i sit forhandlingsudspil, når dagsordenen skal diskuteres i Seattle fra den 29. november og nogle dage frem, at man får indpasset i WTO-dagsordenen, at der bliver en diskussion med de fattigste lande om, hvordan de fornuftigt kan indpasses, få en passende overgangsperiode og støtte til strukturforandringer i en overgangsperiode.

Det leder jo igen hen til det fundamentale spørgsmål, nemlig at det handler om overførsel fra de rigeste lande til de fattigste lande, hvis man skal have en mulighed for overhovedet at opbygge en fornuftig kapacitet og udvikle landene.

Lad mig slutte med at sige, at jeg synes, forslaget til vedtagelse er fremragende. Jeg har forstået på debatten i Folketinget, at der var en lille diskussion, der handlede om, skal vi kalde det stemmeforklaring.

Når det handler om at diskutere spørgsmålet om at øge evalueringsindsatsen, så bliver det et diskussionsemne mellem ministeren og Folketingets Udenrigsudvalg i forbindelse med den årlige forelæggelse af et evalueringsprogram.

Når det handler om NGO'erne, ja, så handler det om, at vi har en afbalanceret diskussion med ngo'erne med henblik på, at vi ikke styrer ngo'erne, men at vi diskuterer med ngo'erne, hvorledes de kan forbedre deres indsats, hvordan vi kan styrke koordineringen mellem de forskellige og dygtige ngo'er.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Ja, vi har slet ikke tid, og jeg er heller ikke sikker på, at vi har kapacitet til at tage diskussionen om handelsproblemerne lige nu, men det blev beskrevet af bistandsministeren, som om vanskeligheden var, at de jo var sådan lidt småstaklede i Afrika, og så havde de svært ved at begå sig.

Noget af det, som jeg synes er vigtigt at lægge mærke til, det er simpelt hen den smadder unfair behandling, de får, også i forhold til EU. Hvis vi har set på nogle af de kvoter, der har været for deres mulighed for at sælge til os, og ser på Østeuropas landes muligheder for at